

Hele, og paa den Ret, som Valgerne have til at kontrollere deres valgte Mand, da skal jeg ikke gaae ind paa disse to i Grunden meget fine og dybe Spørgsmaal: om hvorvidt Offentligheden og den omtalte Control bør straffe sig, og hvor deres Grændse bør være; thi Grændse bør de naturligviis have, som alt Andet, netop for at faae Betydning — men jeg skal tillade mig at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at vi efter det foreliggende Regulativ sandsynligviis, om end i andre Retninger, ville komme til at gjøre Brud paa begge Dele. I den Paragraph, som er under Discussion, ville vi saaledes formodentlig komme til at vedtage, at Afstemningen skeer i Almindelighed ved at reise sig og ved at sætte sig; det er nu vel saa, at dette er en offentlig Afstemning, men det er ligesaa vist, at den aldeles eller dog meget væsentligt udelukker den Control, hvorom de ærede Herrer tale; idet det er aldeles umuligt ved en saadan Afstemningsmaade at kontrollere den enkelte Stemmegivning. Altsaa, dersom de ærede Herrer skarpt og bestemt urgere Controllen, saa bør Consequentsen være den, at de ikke bør tillade denne Afstemningsmaade, men altid forlange navnlig Afstemning. Det kan forlanges af 12 Medlemmer, men jeg er overbevist om, at dersom det vilde skee alt for ofte, vilde man see sig nødt til for Forretningsgangens Skyld at kuldkaaste en saadan Bestemmelse. Paa sidste Rigsdag bleve derfor ogsaa de allerfleste og deriblandt de allervigtigste Spørgsmaal vedtagne paa denne Maade, ved en masse at reise sig eller blive siddende; dette vil ogsaa skee paa denne Rigsdag, og Valgerne derved være udelukkede fra den specielle Control med de enkelte Rigsdagsmænd. Hvad nu Offentligheden angaaer, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det i § 41 foreslaaes, at, idet Thingets Møder i Regelen skulle være offentlige, skal dog Forsamlingen, efter Forslag af 15 Medlemmer, kunne afgjøre, at Møderne blive hemmelige. Hvad kalde de Herrer denne Bestemmelse, som var vedtagen forrige Gang og formodentlig vil blive vedtagen denne; — i det Mindste er der under den foreløbige Behandling ikke reist Indsigelser derimod. — Vilde

de Herrer kunne benægte, at den er et Brud paa Offentligheden? — Og det er ikke blot Stemmegivningen, der i et saadant Møde, i hvilket naturligviis Thinget maa kunne tage Beslutninger, er hemmelig, — men det er den hele Forhandling. Med hvad Ret kunne de ærede Herrer, der holde saa strengt paa Offentlighed og Control, lukke Dørene for Valgerne? Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den hemmelige Stemmegivning — hvad der forøvrigt allerede forrige Gang er udhævet — ikke er noget Nyt i denne Sal — den brugtes ved de mange vigtige Comiteevalg, — men jeg skal endydermere gjøre opmærksom paa, at den jo er gjort gjældende med Hensyn til Landsthingsvalgene. Hvorfor skal Valgmanden, der staaer valgt af Valgerne i et overordentlig vigtigt Diemed, kunne flyde sig bort under den hemmelige Stemmegivning, hvorfor skal han ikke være undergivet den samme Control, som de ærede Herrer saa strengt ville have gjort gjældende med Hensyn til Rigsdagsmanden? Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at en Nation, som man paa ingen Maade skal kunne nægte Mod og Ridderlighed, den franske, har hævdet den hemmelige Stemmegivning i alle sine Forsamlinger; jeg erindrer ikke i Diebliffet, med hvor stort et Antal Stemmer den kan forlanges i Nationalforsamlingen, men det er med et forholdsviis ringe, og det er ikke afhængigt af Majoriteten at indrømme den eller nægte den. Endnu een Bemærkning, og det med Hensyn til Juryer eller Rævsningeretter. Juryernes Medlemmer ere ogsaa valgte ved Folket, valgte i et af de allervigtigste Diemed, hvortil der kan vælges, valgte for at affige Dom over Medborgeres Liv og Død, Ære og Belsærd — og de stemme hemmeligt. Kunde man ikke ogsaa her med fuld saa god Føie, som i det foreliggende Tilfælde, paastaae: at da Rævsningerne ere valgte af deres Medborgere, skulle de ogsaa staae til Ansvar for dem og disse gives Leilighed til Control? Men hvad er Grunden til, at Rævsningerne stemme hemmeligt? Grunden er den, mine Herrer! at der gives Stillinger i Livet, i hvilke Manden, — og det selv den modigste